

[H. C. Hansen.]

hvorfor vi finder tidspunktet for en videreførelse af liberaliseringen yderst uheldig, navnlig da vi må koncentrere os om at skabe en strengt påkrævet valutareserve, en nødvendighed, som jeg er ganske enig med den højtærede minister om. Men jeg må måske indskyde, hvad vel næppe kan forbløffe nogen, at vurderingen af den skete liberalisering er meget forskellig i venstres presse. Det ærede medlem hr. Martin mener i sit Aarhusblad, at sammenlignet med de frihandelsidealere, venstre hylder, er, som han siger, skridtet ubetinget meget lille. Det siger han i en artikel under overskriften „Små skridt“ den 29. april. Der er anderledes smæld i Horsens, hvor det tidligere ærede medlem hr. Christensen samme dag fastslår, at venstres liberaliseringspolitik under denne regering har nået et langt skridt fremad. Så kan man selv finde ud af, hvad de herrer forstår ved skridt.

Tilbage til toldforslaget. Jeg er ganske klar over, at partiet venstre har måttet tage hensyn til regeringspartneren ved udformningen af denne lovgivning, og jeg ville såmænd ikke have fundet det mærkeligt, om ministeren havde givet udtryk herfor.

Det gør ministeren ikke. Han går ind for det med en række beskæftigelsesmæssige og beskyttelsesmæssige betragtninger. Og på møderne ude i landet er det fremført, at dette forslag ligger helt på linie — jeg tror også, den højtærede minister gentagne gange har sagt det — med den forrige venstre-regerings toldforslag, og jeg har endda set folk og hørt bl. a. her i salen den højtærede statsminister svinge sig op til at omtale værditoldprincippet som et fornemt, socialt nyt princip, som totalt ændrer tolden. Jeg tror dog, at man her godt kan tillade sig at trække vejret roligt. Noget så jordbundet som told kalder ikke på højstemte bemærkninger.

Og hvad angår den forrige venstre-regerings toldforslag, så må jeg måske illustrere varmen i partiet venstre ved at citere ordføreren, det ærede medlem hr. Himmelstrups afsluttende bemærkninger i hans iøvrigt meget korte ordførertale den 16. maj 1947.

Efter at have sagt, at han var enig med den socialdemokratiske ordfører i, at motiver og bemærkninger til dette forslag ikke er tilstrækkelig oplysende og tilstrækkelig

omfattende, sluttede hr. Himmelstrup sin meget korte ordførertale med følgende udtalelse:

„I bemærkningerne er det økonomiske resultat af dette forslag opgjort til ca. 11 mill. kr. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg i og for sig havde foretrukket, at man havde søgt at tilvejebringe denne i virkeligheden ret beskedne sum på anden måde end ved at lave et toldforslag med ændringer af så betydeligt et omfang, som der her er tale om, men jeg går ud fra, at forslaget vil komme i udvalg, og dér må vi så se at blive helt klar over både dets omfang og dets rækkevidde.

Jeg skal på partiet venstres vegne tillade mig at anbefale forslaget til henvisning til udvalgsbehandling og nærmere prøvelse.“

Man tør nok sige, at den anbefaling, partiet venstres ordfører dengang gav venstre-regeringens forslag, var mere end tvivlsom, og finansministeren ved jo lige så godt som jeg — statsministeren ved det jo også, og det ærede medlem hr. Himmelstrup var selv klar over det —, at det ikke mindst var venstres egne folk, der i udvalget kvalte en realitetsbehandling af denne sag.

Stillingen er vel ikke meget anderledes denne gang. Venstres rigsdagsgruppe ønsker jo ikke dette forslag ført igennem. Det er de konservative, der har gennemtvunget det. Og selv bortset herfra er det jo givet, at regeringen ikke kan føre sit forslag igennem. Det kan være udmærket og fikst fundet på af den højtærede minister, at han forventer, at et flertal i denne sal ikke vil påtage sig ansvaret for at afvise det. Men ministeren kan jo tale med de partier, som har givet regeringen parlamentarisk rygdækning for den liberalisering, som er baggrunden for hans forslag. Iøvrigt har ministeren jo talt en del tidligere om den danske industri, der, hvis jeg ikke husker forkert, trængte til at få konkurrencens pisk over nakken. Men det var vist før, det blev klart for flere end os, at arbejdsløsheden er den for vidt drevne liberaliserings følgesvend.

Regeringen er blevet advaret i tide om uigennemførligheden af det her fremsatte lovforslag. Den kan derfor ikke fralægge sig noget ansvar for beskæftigelses- og produktionsudviklingen her i landet ved alligevel at komme med forslaget og forinden endda handle, lade som om det var gennemført. Hvis altså regeringen skal have ansvaret